

Öfversikt uttal av timmaman?

Id man visade upp timman för timmaman och detta icke var till belåtnings-
kast, utan var i dåligt skick brukade den-
ne ge sin missbelåtnings till kunnas genom
följande uttalande: Det här är både "kunnat" -
"flatt" och "spratt".

"kunnat" betydde (tusch) - "flatt" - (fläck)

"spratt" (spräck). Id timmaman ut-
talande för sådant timman var han ^{vid} dåligt
kunnat och icke trolig ad vara i märks-
ten av.

Beskrifningar:

2

Dörrtröskeln kallades för "stuedörr-tröskeln" och tröskel "runt dörrskammalen".
Fönstren kallades för "vinget" samt för-
sta luften. Delen ovan för dörren kallades
"dörrkarn" = och delen ovanför fönstret för-
storkarn. Dörren ut till gården eller tambu-
ren kallades för "första dörren" och dörren
vorn i regel sbl. "halvdörren" - ovan och nedan
dörr. Där inrättningar var "dörrklinka"
och "dörrskott". Dörrklinka var ett järn som
lyftes upp och lades åt mot i klinka eller
knoh. "Dörrskottet" var en träinrättning
som kunde slutas fram och till bakåt.

Altarsbyggandet

Man byggde altarlängan för så små
 velar så man till välsände län för minnen
 sås som till kyrklina och detta tog man mest
 till grepar och lade i murar. Dessa murar
 var i en alus tjocklek. När väggen var
 uppe i en alus längd fingo de stå och torla
 3-4 dagar varefter man byggde för dem i-
 gen. Man lade slagit pälar som utgjorde
 "däkt" och tjocklek- eller lund. Då väggen
 var puttsad, var gjordes det en sista efter
 "ogmånade" och som man kallade "kammar"
 (handlag). Över för murarna lades en gammal
 lätthet "liden". I spårer lagg man en
 kulle (se bildingen) vilket sattes emot liden
 så att spårer och kunde glida. I trä-

från på skivan (se teckningen) lade man
rindarna i rummen och bant och tjänt upp
om. Respekt skulle van väl tjänt för och
inte rättorna skulle kunna i ränder respekt
och så leder respekt storkans och kunde
inte rättan. Alla dessa bygggrader gjordes
av "ekte trä", utvändigt var inte så många,
trä stallarna var ofta kurliga till sin
lign de var ju storkans vände.

Bakugnsutbygget:

Fins boinglänar och dess byggande
 lände sin del Sth. bakugnsutbygget eller som
 det också kallades, "Lagarens skulet." -----
 Denna bakugn byggdes ^{utifrån} midt för den
 äppna stenstenen som kallades "illasonen."
 Denna bakugn byggdes av gråsten och käll-
 des väl med lera inuti. I denna ~~grå~~ bak-
 ugn kallade man lädet. Bakugnen var
 i steln steln efter behov och önskingen.
 Från den äppna stenstenen lade man en jän-
 dör för öppningen till bakugnen, och denna
 öppning kallades "Lagarens lädet."
 (Och bakningen är lagarens skulet.) I denna bakning lade
 jag förväntat utgiva en bakning ^{med}

Korsiska

Timmer upplaggs på platsen vid bygget:

Spék material kis såväl såg - som taktim-
mer hämtades hem till platsen för bygget
där det läggs upp och gjordes i ordning för
uppsättning. Om en lund hade slag sig till häm-
tades timmer till, där det i förväg läggs ned
och lades upp. Ofta hämtades timmer från Små-
land. Smålands timmer används för att vara
den rika. Men kunde med kullskjutna dit
upp från dessa trakter för att hämta timmer.
På stälpan, bjälkar, dör - och fönster kommer
byggdes upp och sågades till för platsen
vid bygget. Grundens till huset var lagt
är grunden och i timmer var en större kammare
planerat för ^{att} bära upp byggnaden. Sedan ful-
träsk var lagt slog man in mindre stämor dit

och detta kom ad "Landa till" - ligga jämt
under fullträsk. Grundbenans jämnhöjd an-
mars var det icke så noggramt, man tätade
till liab och springor med lina sidan.

sedan längan delats in påsvandets bjälkarna.
Skarving är den tillgick ofta så ad man hade

en sten under och satte ledda bjälkändarna
mot varandra. För ad hålla dem samman

slog man ad gammal järn över skarven
för ad hålla dem samman, (se teckningen)

Om en järn stycke hade man tillräde vid
byggjet för ad anvinde ad belev.

Tre timmerarbetet var drängar, stähl och
graver leddade till hjälp till timring.

Hjälpsamma fingra medfara värttyg som lamm-
mass, lervatning, såg och sja. Under arbetet

Synes gälla
fotnot i st. f.
bjälkarna
(an)

skämtades och förtädes och var det någon
som ståt villkådig hur han skulle utfrån
valstat. Lelar han utredde för de andras him
och tillmålön. Gordes något fel var det
läst och förvalda dölja detta så guds man
kunde, väl min storme för timmar man -
man eller luggskubben som ledde och
Ed. När timman var färdig och sporan
uppsat var det för gärdens ägare så för-
sa på med och sända upp lärarnas till
härarna. Men kunde för tur med län -
gen samt och timman var färdig.
Efter timman valstat ordnades till tim-
mergille, till vilken sin grannar och släk-
tingar inlejos. På detta gille lejos mat och dryck
lärarnas så mycket man kunde frötän.

Gulebarna säga inbör mig till sällskapet.

De säga lutan och lutan, tiinson och tåson,
fiska och gåt sefan, leshen och sersan
orr. Allgdommen dursan medon gulebarna
spela det manna tulva och diska loddry.

Det var velad bekligt ad makbolesingor-
na med föde föning med sig till gillet
som smör, mjölk, ägg m.m.

Omman gillet avslutades beständes när
man skulu träffas ad lunds väggarna
och lovade man ad ~~af~~ mäta upp och
hjälpa till med leklinet.